

L'escola bressol com a pont entre l'univers infantil i el món social

«El nen ha de separar-se de la seva família per tenir un valor social».
(Freud)

Un nen està fet per circular socialment, per sortir de casa seva, no és per quedar tancat a casa, està fet per relacionar-se, però sol no ho pot fer. Situem a la família com a primer intermediari. Són els pares qui decideixen obrir la porta al món de la relació social.

L'escola bressol és una institució que permet la primera trobada amb «el social» i acull a l'infant en aquest **passatge** de la realitat familiar a una altra realitat, és a dir, possibilita la sortida de l'univers particular de cada nen.

Quan l'infant va a l'escola bressol cal un procés d'adaptació a aquest món més general que se li presenta, ell hi arriba amb la seva particularitat, la seva llei com a expressió de la seva **diferència**.

Parlem de període d'adaptació perquè no hi ha cap adquisició sense pèrdua, és a dir, cal una **separació** amb les regles de l'univers familiar.

És una possibilitat important en la vida d'un nen el que vagi a l'escola bressol per poder aprendre coses noves, per sentir noves satisfaccions, per despertar nous interessos.

L'escola bressol és un lloc diferent, és un altre element que també pot ajudar a canviar, a modificar, aquest univers particular.

Tanmateix, l'escola bressol facilita l'encontre amb els seus iguals, és a dir, els altres nens. Això suposarà, junts, aprendre una llei comuna. A casa les lleis eren individuals de cada

família. L'escola no és una família, cal una llei col·lectiva. Aquest aprenentatge és el precursor de la llei social, de la llei que funciona al carrer. ■

Centre de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç de Blanes

Llar d'Infants Municipal de Vidreres

Nens i nenes de la Llar d'Infants de Vidreres jugant amb sorra.

La interculturalització

Aquest any, l'Àrea de Serveis Socials de Vidreres ha començat un curs d'alfabetització adreçat a immigrants d'origen gambià. La iniciativa va néixer arran de l'interès d'un grup de dones gambianes, que ja havien començat l'alfabetització a l'Escola d'Adults de Lloret de Mar i que es varen veure obligades a traslladar-se a Vidreres, bàsicament per motius laborals.

Arran de la demanda, l'Ajuntament va enviar una circular als veïns del poble amb la finalitat d'aconseguir un

grup de voluntaris que col·laboressin a integrar i alfabetitzar les dones gambianes.

Ara, les classes funcionen regularment, les imparteixen sis professores i van adreçades a un grup constituït per 15 alumnes de nivells distints.

De moment és prematur avaluar si els objectius previstos inicialment (alfabetització i integració) es van assolint. Esperem que un cop acabat el curs escolar l'equip de professores i alumnes ens en facin cinc cèntims. ■